

Alkotmánybíróság

Benyújtva első fokú bíróságnál:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

1027 Budapest

Csalogány u. 47-49.

Ügyszám:	IV/334-0/2016
Érkezett:	2016 FEBR 13.
Mélt.,	1
Ny. l. sz.	2+ml+4

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZÁK	12.
FŐLAIJSTROMSZÁM	KEZDŐRATOK	
Postai/Ügyfél		
Érkezett:	2016 -01- 2 9	
FÉLŐK	1	
	F1-F3	mgk
FŐLAIJSTROMSZÁM	39/Kpk 46.505/15	
UTÓIRATOK		

2016. január 25.

Tárgy: alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §. alapján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

ügyvéd

ígyfelem a

az alapeljárásban felperes (továbbiakban: „Felperes”) nevében es képviseletében – meghatározás eredetben mellékletként csatolva – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 39.Kpk.46.505/2015/2. számú végzésével szemben

alkotmányjogi panaszt

terjeszték elő az Abtv. 27. §. alapján.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a nevezett 39.Kpk.46.505/2015/2. számú bírósági végzést semmisítse meg.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §. alapján kifejezett kérelmet terjeszték elő a támadott bírói döntés Alaptörvény-ellenességének megállapítására.

Tisztelettel kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény („Kbt.”) 144. §. (4) bekezdése utolsó mondatának utolsó tagmondata („A Közbeszerzési Döntőbizottság a kérelemről annak beérkezésétől számított öt napon belül dönt, a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.”) Alaptörvény ellenessége kimondása mellett, a nevezett szövegrészt semmisítse meg, illetve a jelen eljárásban való alkalmazhatóságát zárja ki.

Nyilatkozom, hogy az alapeljárás Felperese, a jelen panaszos a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, mivel az a számára egyáltalán nem is volt biztosítva.

(U.)

Nyilatkozom, hogy ügyfelem személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá. A személyes adatok törlése melletti nyilvánosságra hozatalt nem ellenezzük.

Nyilatkozom, hogy az ügyben sem perújítás sem felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

A megsemmisíteni kért végzést a beadványomhoz melléleként csatolom. Álláspontom szerint ez az ügy szempontjából releváns dokumentum és az indítványomban foglaltakat teljes körben igazolja.

Felperes az eljárásban meghatalmazott jogi képviselőt vesz igénybe.

A panaszomat a törvényes határidőn belül nyújtom be. A panaszolt végzést postai kézbesítés útján 2015. december hó 22. napján vettem kézhez.

Indokolás

Felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Közbeszerzési Döntőbizottság D.585/292/2015. számon meghozott határozatával szemben. Ezen felülvizsgálat keretében kérte a D.585/11/2015. számú végzés felülvizsgálatát is. A határozat és a végzés kérdésében a bíróság az eljárást egymástól elkülönítette. A nevezett Közbeszerzési Döntőbizottsági végzés a közbeszerzési eljárás illetve jogorvoslati eljárás kimenetelétől függetlenül meghatározott ajánlattevővel való előzetes szerződéskötési engedélyt tartalmazott. A végzéssel az eredeti állapot kifejezett megváltoztatására adott engedélyt a Közbeszerzési Döntőbizottság, egyben helyreállíthatatlanná téve azt. Ezt a szerződéskötést engedélyező végzést is szerette volna felülvizsgáltatni a Felperes. A bíróság 39.Kpk.46.505/2015/2. számú végzésével ezt a lehetőséget tagadta meg a Felperestől, utasította el érdemei vizsgálat nélkül a kérelmét a Kbt. 144. §. (4) bekezdésére hivatkozással.

Álláspontom szerint a Kbt. 144. §. (4) bekezdése utolsó mondata Alaptörvény ellenes, mivel az eljárás során Közbeszerzési Döntőbizottság által hozott, érdemi végzés elleni jogorvoslat lehetőségét teljes körűen kizárta, azaz az még a jogsértő volta ellenére sem volt támadható, még az eljárást lezáró határozaton keresztül sem.

Felperes tehát a Közbeszerzési Döntőbizottság által hozott szerződéskötést engedélyező D.585/11/2015. számú végzést szeretette volna felülvizsgáltatni, de erre nem volt jogi lehetősége, hiába egyértelmű a Közbeszerzési Döntőbizottság végzésének törvénysértő volta. A jelen beadvánnyal támadott bírósági végzésben rögzítettek szerint a Knp. 4. §. alapján alkalmazandó Pp. 332/A. §. a) pontja szerint a bíróság a kereseti kérelmet e körben a Pp. 130. §. alkalmazásával elutasította, mivel a Közbeszerzési Döntőbizottság végzése - a közigazgatási határozat ezen fajtája - elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 144. §. (4) bekezdése kizárja.

A szerződéskötést engedélyező végzés, bár hatásában érdemi döntés, sem önállóan, sem az eljárást lezáró határozaton keresztül nem támadható, nincs az esetében jogorvoslati lehetőség.

Ilyen formában a szerződéskötést engedélyező végzés, mint végzésfajta lényegében az érdemi döntés prejudikációja is, hiszen a későbbi kellemetlenségek (kártérítési igény) elkerülése érdekében a Közbeszerzési Döntőbizottságnak az eredeti jogorvoslati kérelem elutasítása lett a jogi érdeke. Valójában tehát a Felperes és a Közbeszerzési Döntőbizottság között a végzés jogsértő jellege kérdésében érdekellentét alakult ki. Mivel a Kbt. a jogorvoslat lehetőségét ezen végzés esetében kizárja, Közbeszerzési Döntőbizottság csak úgy tudja saját eljárása törvényességét a későbbiekben igazolni, ha a későbbiek folyamán a végzésnek megfelelő tartalmú eljárást lezáró döntést hoz. Innentől kezdve Közbeszerzési Döntőbizottság logikusan mindent megtesz, hogy a vele érdekellentétben álló Felperes ne tudjon vele szemben fellépni.

Pedig a Közbeszerzési Döntőbizottság végzése a jelen esetben kirívóan és egyértelműen jogsértő (sem tartalmilag sem formailag nem felel meg a jogszabályi előírásoknak), ezért Felperes annak felülbírálatát illetve jogsértő volta megállapítását kívánta, ezért is nyújtott be keresetlevelet. De mint kiderült, erre csak a jogorvoslati jogot elvonó rendelkezés Alaptörvény ellenességének megállapítása és alkalmazásának kizárása mellett kerülhet sor.

A bírósági végzés Alaptörvénysértő voltának oka, hogy a bíróság egy Alaptörvény ellenes jogszabályt alkalmazott, és arra hivatkozással zárt ki mindenfajta jogorvoslati lehetőséget a Közbeszerzési Döntőbizottság végzésével szemben, és tagadta így meg Felperestől a jogorvoslat lehetőségét.

Az egykori Alkotmány 57. §. (5) bekezdése az Alapvető jogok és kötelezettségek cím alatt a jogorvoslati jogot a következőként szabályozta a bekezdés első mondatában: *„A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”*

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.”*

A szövegben aláhúzással jelzettek szerint a törvényben meghatározottak szerinti korlátozás az Alaptörvény szövegébe nem került bele.

Az Alkotmánybíróságnak az Alkotmányon alapuló álláspontja szerint a jogorvoslathoz való jogot illeti meg az alkotmányos védelem, nem pedig a jogorvoslati formákat, illetve a jogorvoslat fórum-rendszerét. A jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi döntések tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. (Az Alkotmánybíróság ezen álláspontját oly sok határozatban és oly részletesen kifejtette, hogy e kérdéskörben a részletekbe menő alkotmányjogi okfejtésnek nem láttam szükségét az álláspontom megalapozásához.)

Ezt az álláspontját az Alkotmány jogorvoslati jog körében az 57. §. (5) bekezdése *„törvényben meghatározottak szerint”* kitételéből vezette le. Ezen kitétel azonban – mint az előző pontban bemutattam – az Alaptörvény megfogalmazásából kikerült, azaz a jogvédelem kapuját az Alaptörvény az Alkotmányhoz képest kitarta.

A Kbt. támadott rendelkezése már az Alkotmány elvárásának sem felelt meg. Igaz ugyan, hogy az Alkotmány még lehetővé tette a jogorvoslat törvény általi szabályozását, de az akkor sem volt

kérdéses, hogy valamiféle jogorvoslatot biztosítani kell. Az Alaptörvény ehhez képest még egyértelműbbé teszi a helyzetet.

A jelen tényhelyzet tehát a következő: az Alkotmánybíróság Alkotmányon és Alaptörvényen alapuló álláspontja szerint a jogorvoslathoz való jogot illeti meg a védelem. Alperes végzése ellen semmilyen formájú vagy rendszerű jogorvoslatot nem biztosított a törvényhozó, a jogorvoslat jogát a Kbt. idézett rendelkezésével kifejezetten teljes körben és mindenre kiterjedően megvonta.

Ennek megfelelően azon Alaptörvény Alapvetés B) cikk (1) bekezdés jogállamiságból következő általános elváráson túl, hogy az Alaptörvény ellenes alapokon nyugvó döntés miatti fellépés, az Alaptörvény ellenes helyzet megszüntetésének lehetőségét törvény ne zárhassa ki, konkrét Alaptörvényi rendelkezésbe az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XXVIII. cikk (7) bekezdésébe is ütközik a jogorvoslat jogának elvonása.

Meglátásom szerint sérti ezen megoldás az Alaptörvény Szabadság és Egyenlőség XV. cikk (1) bekezdése törvény előtti egyenlőség elvét is, hiszen a Féllel szemben a Közbeszerzési Döntőbizottságnak indokolhatatlanul több jogot ad azzal, hogy védelemben részesíti – megkérdőjelezhetetlenné teszi – minőségétől és körülményeitől függetlenül egy érdemi, a Felek helyzetét lényegesen befolyásoló eljárási aktusát. Ezen védett helyzet okán tud a Közbeszerzési Döntőbizottság kockázatmentesen, kvázi „felelőtlenül” és a törvényi követelmények figyelmen kívül hagyásával döntést hozni, hiszen semmilyen jogi fellépési lehetőség nincs azzal szemben.

Amennyiben a nevezett jogorvoslatot kizáró rendelkezés alkalmazását a jelen ügyből az Alkotmánybíróság kizárja, az eredeti kereseti kérelemben foglaltak szerint szeretne Felperes jogorvoslatot kérni.

Mellékletek:

- meghatalmazás eredetben
- aláírási címpéldány másolatban
- bírósági végzés másolata

Tisztelettel:

